

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2015. gada 24. febru?r? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Darba ??m?ju br?va p?rvietošan?s – LESD 45. pants – Vienl?dz?ga attieksme pret darba ??m?jiem nerezidenti?m – Nodok?a priekšroc?ba k? atbr?vojums attiec?b? uz darba dev?ja izmaks?t?m kompens?cij?m – Vienotas likmes veid? pieš?irta priekšroc?ba – Darba ??m?ji, kuru izcelsmes dal?bvalsts nav vi?u darba vietas dal?bvalsts – Nosac?jums par dz?vesvietu noteikt? att?lum? no darba vietas dal?bvalsts robežas

Lieta C?512/13

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlande) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2013. gada 9. august? un kas Ties? re?istr?ts 2013. gada 25. septembr?, tiesved?b?

C. G. Sopora

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js V. Skouris [V. Skouris], priekšs?d?t?ja vietnieks K. L?nartss [K. Lenaerts], pal?tu priekšs?d?t?ji A. Tizzano [A. Tizzano], L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen] un T. fon Danvics [T. von Danwitz], tiesneši A. Ross [A. Rosas], A. Arabadžijevs [A. Arabadjiev], K. Toadere [C. Toader], M. Safjans [M. Safjan], D. Šv?bi [D. Šváby], M. Bergere [M. Berger], A. Prehala [A. Prechal] un K. G. Fernlunds [C. G. Fernlund] (referents),

?ener?ladvok?te J. Kokote [J. Kokott],

sekret?re M. Ferreira [M. Ferreira], galven? administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2014. gada 2. septembra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- C. G. Sopora v?rd? – P. Kavelaars, J. Schaap un J. Korving, *belastingadviseurs*,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – M. de Ree un M. Bulterman, p?rst?ves,
- Eiropas Komisijas v?rd? – W. Roels un J. Enegren, p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus 2014. gada 13. novembra tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par noteikumu par darba līgumu brīvību pārvietošanos Eiropas Savienībā interpretāciju.

2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp C. G. Sopora un Staatssecretaris van Financiën [Valsts sekretāru finanšu jautājumos] par ieinteresētās personas noraidīto pieteikumu par vienotas likmes atbrīvojuma piešķiršanu attiecībā uz kompensāciju saistībā ar viņa darbu Nīderlandē.

Atbilstošās tiesību normas

3 Saskaņā ar 1964. gada Algas nodokļa likuma (*Wet op de loonbelasting 1964*) 2012. gada redakcijas (turpmāk tekstā – “Algas nodokļa likums”) 31. panta 1. punktu ar nodokli apliekamajam darba samaksam ir ietvertas konkrētas kompensācijas, kas tiek izmaksātas darba līgumtīmiem.

4 Tomēr atbilstoši Algas nodokļa likuma 31.a panta 2. punkta e) apakšpunktam kompensācijas var tikt atbrīvotas no šā nodokļa, ja tās ir piešķirtas, lai kompensētu papildu izdevumus, dīvītus par “eksteritoriāliem izdevumiem”, kuri darba līgumtīmam rodas tādēļ, ka viņš laikposmā, kas nepārsniedz astoņus gadus, uzturas ārpus savas izcelsmes valsts.

5 1965. gada 17. maija lēmumā par 1964. gada Algas nodokļa likuma piemērošanu, kas grozīts ar 2010. gada 23. decembra lēmumu, ir noteikti šā likuma piemērošanas noteikumi, sākot no 2012. gada 1. janvāra. Tajā ir paredzēts, ka no algas nodokļa ir atbrīvots “migrājošs darba līgumtīms”, kas šā lēmuma 10.e panta 2. punkta b) apakšpunktā ir definēts šādi:

“citā valstī darbā pieņemts darba līgumtīms, [...]:

1° kuram ir tāpaša kompetence, kādas Nīderlandes darba tirgū nav vai kas tajā ir reti sastopama, un

2° kurš ilgāk par divām trešdaļām no pēdējo 24 mēnešu laikposma pirms viņa pieņemšanas darbā Nīderlandē ir dzīvojis vairāk nekā 150 [kilometru] attālumā no Nīderlandes robežas, izņemot Nīderlandes teritoriālo jūru un Karalistes ekskluzīvo ekonomisko zonu Likuma par ekskluzīvas ekonomiskās zonas izveidošanu 1. panta izpratnē.”

6 No Tiesas rīcībā esošajiem lietās materiāliem izriet, ka piešķirtās kompensācijas eksteritoriālo izdevumu segšanai, balstoties uz “migrājošā darba līgumtīma” un darba devēja kopīgo pieteikumu, ir atbrīvotas no nodokļiem 30 % apmērā no nodokļa bāzes, turklāt pierādījumu par šo izdevumu esamību nav jāiesniedz (turpmāk tekstā – “vienotas likmes režīms”). Nodokļa bāzi galvenokārt veido samaksa par darbu un eksteritoriālo izdevumu kompensācija. Ja ir radušies lielāki izdevumi, vienmēr ir iespējams iesniegt attiecīgu pierādījumu un saņemt atbrīvojumu no minētās kompensācijas [aplūkšanas ar nodokli] šo izdevumu apmērā. Turklāt, ja citā dalībvalstī pieņemts darba līgumtīms neatbilst nosacījumam par dzīvesvietu vairāk nekā 150 kilometru attālumā no Nīderlandes robežas, viņam arī ir jāauts saņemt atbrīvojumu no kompensācijas par eksteritoriāliem izdevumiem, par kuru rašanos viņš var iesniegt pierādījumu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

7 C. G. Sopora tika nodarbināts Nīderlandē no 2012. gada 1. februāra līdz 2012. gada 31. decembrim ar viņa Vācijā reģistrēto darba devēju saistītā sabiedrībā. 24 mēnešu laikposmā pirms viņa pieņemšanas darbā Nīderlandē C. G. Sopora dzīvoja Vācijā mazāk nekā 150 kilometru attālumā no Nīderlandes robežas. Pēc tam, saglabājot savu dzīvesvietu Vācijā, viņš turpina dzīvot Nīderlandē, lai tajā uzturētos kādu laiku no nedēļas.

8 C. G. Sopora un viņa darba dev?js l?dza kompetento iest?di piem?rot vienotas likmes re?umu.

9 Š? iest?de ar 2012. gada 11. apr??a l?mumu, kas tika apstiprin?ts p?c C. G. Sopora iesniegt?s s?dz?bas, secin?ja, ka C. G. Sopora neatbilst nosac?jumam, saska?? ar kuru vi?a dz?vesvietai ilg?k par div?m trešda??m no p?d?jo 24 m?nešu laikposma pirms vi?a pie?emšanas darb? N?derland? bija j?b?t vair?k nek? 150 kilometru att?lum? no N?derlandes robežas.

10 Šo l?mumu C. G. Sopora p?rs?dz?ja *Rechtbank te Breda* (Bredas tiesa). Š? tiesa min?to pras?bu noraid?ja, it ?paši uzskatot, ka pras?ba par darba ??m?ja dz?vesvietu t?d? att?lum? no N?derlandes robežas nav pret?ja Savien?bas ties?b?m.

11 C. G. Sopora iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlandes Augst?k? tiesa) kas?cijas s?dz?bu par *Rechtbank te Breda* nol?mumu.

12 L?mum? par prejudici?lo jaut?jumu uzdošanu š? kas?cijas instances tiesa apšauba vienotas likmes re?ma atbilst?bu Savien?bas ties?b?m.

13 Vispirms t? nor?da, ka N?derlandes likumdev?js ir uzsv?ris, ka citu dal?bvalstu darba ??m?jiem parasti uztur?šan?s izdevumi ir liel?ki nek? darba ??m?jiem, kas jau sen dz?vo N?derland?. Lai nov?rstu jebk?dus str?dus par šo izdevumu apm?ru, min?tais likumdev?js s?kotn?ji esot v?l?jies, lai šie pirmie min?tie darba ??m?ji jebkur? gad?jum? un bez jebk?diem pier?d?jumiem izmantotu vienotas likmes re?umu.

14 P?c tam iesniedz?jtiesa preciz? iemeslus, kuru d?? no 2012. gada 1. janv?ra tika ieviests krit?rijs par vair?k nek? 150 km att?lumu no N?derlandes robežas.

15 T? nor?da, ka vienotas likmes re?ms ir ticis izmantots daudz plaš?k, nek? bija paredz?ts t? pie?emšanas br?d?, un ka tas rad?ja konkurences izkrop?ošanu pierobežas teritorij?, nelabv?l?gi ietekm?jot N?derland? dz?vojošos darba ??m?jus. Šaj? dal?bvalst? re?istr?tajiem darba dev?jiem bija iesp?ja izmantot ?rpus š?s dal?bvalsts dz?vojošus darba ??m?jus, kuriem saist?b? ar vienotas likmes re?ma piem?rošanu tie var?ja izmaks?t maz?ku algu, vienlaikus vi?iem nodrošinot liel?ku neto darba samaksu par to pašu darbu. Valsts likumdev?js esot v?l?jies nov?rst šo situ?ciju, izsl?dzot no vienotas likmes re?ma piem?rošanas darba ??m?jus, attiec?b? uz kuriem var?ja pie?emt, ka vi?iem ir maz?ki eksteritori?li izdevumi vai t?du visp?r nav, cikt?l vi?i katru dienu var doties no savas dz?vesvietas uz darba vietu un atgriezties atpaka?. T?d?j?di likumdev?js ieviesa krit?riju par 150 kilometru line?ro att?lumu starp darba ??m?ja dz?vesvietu, kas atrodas izcelsmes dal?bvalst?, un N?derlandes robežu. Min?tais likumdev?js uzskat?ja, ka tad, ja šis att?lums b?tu liel?ks, darba ??m?js nevar?tu katru dienu doties uz savu darba vietu un atgriezties atpaka?.

16 Iesniedz?jtiesas skat?jum? valsts likumdev?js ir atzinis, ka attiec?b? uz darba ??m?jiem, kas dz?vo izcelsmes dal?bvalst? maz?k nek? 150 kilometru att?lum? no N?derlandes robežas, att?lums, kas vi?us š?ir no vi?u darba vietas, var b?tiski atš?irties. Tom?r tas esot uzskat?jis, ka nodok?u administr?cijai rad?tu gr?t?bas ?emt v?r? att?lumu starp darba vietu, kas atrodas N?derland?, un darba ??m?ja dz?vesvietu izcelsmes dal?bvalst? pirms vi?a pie?emšanas darb? N?derland?.

17 Visbeidzot iesniedz?jtiesa jaut?, vai izraudz?tais att?luma krit?rijs noš?ir sal?dzin?mas situ?cijas un, ja tas rada darba ??m?ju br?vas p?rvietošan?s š??rsli, vai to var attaisnot.

18 Š?dos apst?k?os *Hoge Raad der Nederlanden* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai

šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai pastāv netieša nošķiršana pilsonības dēļ vai darba ņēmēju brīvības pārvietošanās šķērslis – kam nepieciešams attaisnojums –, ja dalībvalsts tiesiskajā regulājumā “migrājošiem darba ņēmējiem” ir paredzēta no nodokļa atbrīvotība eksteritoriālu izdevumu kompensācijas iespēja, atbilstoši kurai darba ņēmējiem, kuri laikposmā pirms to pieņemšanas darbā šajā dalībvalstī dzīvoja ārvalstīs vairāk nekā 150 kilometru attālumā no minētās dalībvalsts robežas, neiesniedzot citus pierādījumus, var tikt piešķirta no nodokļa atbrīvotība vienotas likmes izdevumu kompensācija, pat ja šīs kompensācijas summa pārsniedz faktiskos eksteritoriālos izdevumus, turpretim darba ņēmējam, kurš minētajā laikposmā dzīvoja mazākā attālumā no robežas, var tikt piešķirta no nodokļa atbrīvotība kompensācija vienīgi tādā apmērā, kas ietver tikai pierādītos faktiskos eksteritoriālos izdevumus?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai attiecīgais Nīderlandes tiesiskais regulējums, kas balstīts uz 1965. gada 17. maija lēmumu par 1964. gada Algas nodokļa likuma piemērošanu, šajā gadījumā balstās uz primāriem vispārējo interešu apsvērumiem?

3) Ja arī uz otro jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai minētajā tiesiskajā regulājumā paredzētais 150 kilometru kritērijs pārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu ar to izvirzīto mērķi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

19 Vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi ir par tādās nodokļa priekšrocības atbilstību Savienības tiesībām, ko dalībvalsts piešķir darba ņēmējiem, kuri pirms darba veikšanas tās teritorijā dzīvoja citā dalībvalstī noteiktā attālumā no tās robežas. Šā priekšrocība izpaužas kā vienotas likmes atbrīvotība no algas nodokļa, ar kuru apliek eksteritoriālu izdevumu kompensāciju, un tās apmērs ir 30 % no nodokļa bāzes, un šiem darba ņēmējiem nav jāpierāda nedz tas, ka šie izdevumi viņiem ir faktiski radušies, nedz tas, ka šie izdevumi atbilst šīs kompensācijas summai.

20 Tādējādi iesniedzējtiesa, uzdodot šos jautājumus, kuri ir jāizskata kopā, būtībā jautā, vai LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, kas tas nepieļauj tādā valsts tiesisko regulājumā kā pamatlīnē, saskaņā ar kuru dalībvalsts darba ņēmējiem, kuri dzīvoja citā dalībvalstī pirms darba veikšanas tās teritorijā, ir paredzējusi piešķirt nodokļa priekšrocību, kas izpaužas kā vienotas likmes atbrīvotība [no nodokļa, ar kuru apliek] eksteritoriālu izdevumu kompensāciju, ar nosacījumu, ka šie darba ņēmēji ir dzīvojuši vairāk nekā 150 kilometru attālumā no tās robežas.

21 Saskaņā ar EKL 45. panta 2. punktu darba ņēmēju brīvība pārvietošanās nozīmē, ka tiek novērsta jebkāda dalībvalstu darba ņēmēju diskriminācija pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba nosacījumiem.

22 Itā paši Tiesa ir lūmusi, ka vienlīdzīgās attieksmes princips darba samaksas jomā kļūtu neefektīvs, ja to varētu apdraudēt diskriminājošas valsts tiesību normas ienākuma nodokļa jomā (spriedumi *Biehl*, C-175/88, EU:C:1990:186, 12. punkts, un *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 23. punkts).

23 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru noteikumi par vienlīdzīgu attieksmi aizliedz ne tikai atklātu diskrimināciju pilsonības dēļ, bet arī jebkādu veida netiešu diskrimināciju, kura, piemērojot tādus citus nošķiršanas kritērijus kā dzīvesvietas kritēriju, rada tādā pašā rezultātā (spriedumi *Sotgiu*, 152/73, EU:C:1974:13, 11. punkts, un *Schumacker*, EU:C:1995:31, 26. punkts).

24 Tātad darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, pirmkārt, aizliedz dalībvalstij veikt pasākumu,

kas atbalsta tās teritorijā dzīvojošus darba ūmājus, ja tās rezultātā tiek atbalstīti valsts pilsoņi, tādējādi radot diskrimināciju pilsonības dēļ.

25 Otrkārt, ņemot vērā EKL 45. panta 2. punkta tekstu, saskaņā ar kuru tiek novērstas jebkādas “dalībvalstu darba ūmāju” diskriminācija pilsonības dēļ, to aplūkojot LESD 26. panta kontekstā, ir jāuzskata, ka minētā brīvība tādpat aizliedz darba ūmāju nerezidentu diskrimināciju, ja tā atsevišķu dalībvalstu pilsoņiem nepamatoti rada priekšrocības salīdzinājumā ar citu dalībvalstu pilsoņiem.

26 Turklāt pamatlietā aplūkot tiesiskās regulējuma pārbaudi ir jāņem vērā, ka ar to sasniedzamais mērķis ir atvieglot brīvību pārvietošanos citās dalībvalstīs dzīvojošiem darba ūmājiem, kuri ir pieņēmuši darba piedāvājumu Nāderlandē un kuriem tāpēc var rasties papildu izdevumi, piešķirot šiem darba ūmājiem, nevis Nāderlandē jau sen dzīvojošiem darba ūmājiem vienotas likmes režīma priekšrocību.

27 Nāderlandes likumdevējs, uzskatot, pirmkārt, ka, sākot no konkrēta attāluma starp attiecīgo darba ūmāju dzīvesvietu, kas atrodas citā dalībvalstī, un viņu darba vietu Nāderlandē, šiem darba ūmājiem vairs nav iespējams katru dienu doties turp un atpakaļ un tāpēc šie darba ūmāji principā ir spiesti atrast dzīvesvietu arī Nāderlandē, un, otrkārt, ka no tā izrietošie papildu uzturēšanās izdevumi ir būtiski, ir noteicis šo 150 km attālumu no Nāderlandes robežas un vienotas likmes atbrīvojuma maksimālo apmēru – 30 % no nodokļa bāzes.

28 Kā norādīts šā sprieduma 6. punktā, no iesniedzējtiesas nolūmuma izriet, ka vienotas likmes režīms neietekmē minētos darba ūmājus nelabvēlīgi. Ja faktiskie eksteritoriālie izdevumi pārsniedz vienotas likmes maksimālo robežu – 30 %, viņiem esot jāauts saņemt atbrīvojumu [no nodokļa] attiecībā uz eksteritoriālo izdevumu kompensāciju, iesniedzot attiecīgus pierādījumus, arī tad, ja vienotas likmes režīma piemērošanai paredzētie nosacījumi ir izpildīti.

29 Iesniedzējtiesa vēlas arī uzsvērt, ka saskaņā ar Algas nodokļa likuma 31.a panta 2. punkta e) apakšpunktu paredzēto noteikumu darba ūmāji, kas neatbilst nosacījumam par dzīvesvietu vairāk nekā 150 km attālumā no Nāderlandes robežas, var saņemt atbrīvojumu [no nodokļa] attiecībā uz faktisko eksteritoriālo izdevumu kompensāciju, iesniedzot attiecīgus pierādījumus. Tomēr šajā gadījumā netiek pieņemta šo izdevumu pārņēmēja kompensācija atšķirībā no situācijām, kad tiek piemērots vienotas likmes atbrīvojums no nodokļa, kurš tiek piešķirts neatkarīgi no eksteritoriālo izdevumu faktiskās summas un pat tad, ja tādus izdevumu summa ir nulle.

30 Tāpēc šī iet, ka atbrīvojumu no nodokļa attiecībā uz faktisko eksteritoriālo izdevumu kompensāciju var saņemt visi darba ūmāji nerezidenti, kuru dzīvesvieta atrodas vairāk nekā 150 kilometru vai mazāk attālumā no Nāderlandes robežas. Tomēr šo eksteritoriālo izdevumu deklarēšanas administratīvā vienkāršošana, ko rada vienotas likmes režīma priekšrocība, ir paredzēta vienīgi darba ūmājiem, kas dzīvo vairāk nekā 150 kilometru attālumā no šīs robežas.

31 Tādpat ir skaidrs, ka tādējādi vienotas likmes režīma priekšrocību nevar saņemt lielākā daļa Beļģijas darba ūmāju, kā arī daļa no Vācijas, Francijas, Luksemburgas un Apvienotās Karalistes darba ūmājiem.

32 Vienotas likmes veidā piešķirtai nodokļa priekšrocībai, kurai ir jāaptver situācijas, kurās nenoliedzami ir izpildīti šīs priekšrocības saņemšanai izvirzītie materiālie nosacījumi, ir raksturīgs, ka pastāv citas situācijas, kurās dažādu iemeslu dēļ šie nosacījumi arī ir izpildīti, turklāt šādas situācijas, iesniedzot attiecīgus pierādījumus, rodas tiesības uz šo priekšrocību.

33 Lai gan administratīvā rakstura apsvērumi nevar attaisnot dalībvalsts atkāpšanos no

Savienības tiesību noteikumiem (spriedums *Terhoeve*, C-18/95, EU:C:1999:22, 45. punkts), no Tiesas judikatūras arī izriet, ka dalībvalstīm nevar liegt iespēju īstenot likumgodos mērķus, ieviešot noteikumus, kuru izpildi kompetentās iestādes var viegli uzraudzēt un kontrolēt (skat. spriedumus Komisija/Irālija, C-110/05, EU:C:2009:66, 67. punkts; *Josemans*, C-137/09, EU:C:2010:774, 82. punkts, un Komisija/Spānija, C-400/08, EU:C:2011:172, 124. punkts).

34 Tas vien, ka ir noteikti ierobežojumi attiecībā uz darba ņēmēju dzīvesvietu un piešķiramā atbrīvojuma maksimālā robeža, par pamatu ņemot attiecīgi Nīderlandes robežu un nodokļa bāzi, pat ja tiem, kā norāda iesniedzējtiesa, katrā ziņā ir aptuvens raksturs, pats par sevi nevar radīt netiešu diskrimināciju vai darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķērslī. Tas tā ir arī jo vairāk tad, ja, kā šajā lietā, vienotas likmes režīmam ir labvēlīga ietekme uz darba ņēmējiem, kuri to izmanto, ciktāl tas ievērojami samazina administratīvās darbības, kas šiem darba ņēmējiem jāveic, lai saņemtu atbrīvojumu [no nodokļa] attiecībā uz eksteritoriālo izdevumu kompensāciju.

35 Taču citādi varētu būt, ja minētie ierobežojumi – tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – būtu noteikti tādējādi, ka vienotas likmes režīms sistemātiski izraisītu nepāprotamu faktisko eksteritoriālo izdevumu pārņēmēju kompensāciju.

36 ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīti, saskaņā ar kuru dalībvalsts darba ņēmējiem, kuri pirms darba veikšanas tās teritorijā dzīvoja citā dalībvalstī, paredz piešķirt nodokļa priekšrocību kā vienotas likmes atbrīvojumu attiecībā uz eksteritoriālo izdevumu kompensāciju līdz 30 % no nodokļa bāzes, ar nosacījumu, ka šie darba ņēmēji ir dzīvojuši vairāk nekā 150 km attālumā no tās robežas, izņemot – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ja šie ierobežojumi ir tikuši noteikti tādējādi, ka šis atbrīvojums sistemātiski izraisa nepāprotamu faktisko eksteritoriālo izdevumu pārņēmēju kompensāciju.

Par tiesāšanas izdevumiem

37 Attiecībā uz pamatlīti pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīti, saskaņā ar kuru dalībvalsts darba ņēmējiem, kuri pirms darba veikšanas tās teritorijā dzīvoja citā dalībvalstī, paredz piešķirt nodokļa priekšrocību kā vienotas likmes atbrīvojumu attiecībā uz eksteritoriālo izdevumu kompensāciju līdz 30 % no nodokļa bāzes, ar nosacījumu, ka šie darba ņēmēji ir dzīvojuši vairāk nekā 150 km attālumā no tās robežas, izņemot – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ja šie ierobežojumi ir tikuši noteikti tādējādi, ka šis atbrīvojums sistemātiski izraisa nepāprotamu faktisko eksteritoriālo izdevumu pārņēmēju kompensāciju.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – holandiešu.